

Otwarcie się rynków pracy dla obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej to dla wielu ludzi szansa na podniesienie statusu materialnego. Niektórzy po zarobieniu odpowiedniej sumy pieniędzy wracają do kraju. Jednak znaczna część już na stałe pozostaje w kraju, do którego wyemigrowała.

■ Swobody wspólnego rynku

W ramach wspólnego rynku UE obowiązują cztery swobody:

- ▶ swoboda przepływu towarów,
- ▶ swoboda przepływu kapitału,
- ▶ swoboda świadczenia usług,
- ▶ swoboda przepływu osób.

■ Swoboda przepływu osób

Swobodny przepływ osób oznacza możliwość osiedlania się obywatela kraju członkowskiego UE oraz podjęcia przez niego pracy w dowolnym państwie członkowskim. Wyjątkowo w przypadku wejścia nowych krajów do Unii stosowano tzw. **okresy przejściowe** w swobodzie przepływu osób, które miały na celu

ochronę rynku pracy przed obywatelami nowo przyjętych państw członkowskich. Początkowo (od 1 maja 2004 r.) tylko trzy kraje, tj. Wielka Brytania, Szwecja i Irlandia, a także państwa, które później przystąpiły do wspólnoty (z wyjątkiem Malty), otworzyły swoje rynki pracy bez ograniczeń. Od 1 maja 2011 r. wszystkie okresy przejściowe dotyczące przepływu osób przestały obowiązywać.

■ Gwarancja jednakowych praw

Zgodnie z zasadami funkcjonowania rynku pracy w UE zakazuje się wszelkich form dyskryminacji pracowników z innych państw członkowskich. Gwarantuje się też wynagrodzenia i świadczenia socjalne oraz warunki pracy na tym samym poziomie, co pracownikom rodzimym.

Czy wiesz, że...

Jedynie 2% obywateli europejskich mieszka i pracuje w państwie członkowskim niebędącym krajem ich pochodzenia.

Obywatel Polski podejmujący pracę w jednym z krajów UE podlega takim samym warunkom zatrudnienia, jak rodzimi pracownicy, tzn. zyskuje takie same prawa.

Jednym z ostatnich państw, które otworzyły swój rynek pracy dla obywateli nowych państw członkowskich UE były Niemcy. Nastąpiło to 1 maja 2011 r.